

Въ красната тѣсъ къща, за която смоенахме че деньемъ са вижда като да нѣма вътрѣ жива душа, а прѣдъ вѣчерь ся отварятъ прозорцитѣ, отъ таквось едно привлекателно лице, случило се нѣщо, което е за насъ нужно да го знаемъ. Но прѣди да го опишемъ, трѣба най-напрѣдъ да начертаемъ лицата, които участвувахъ въ това явленіе.

Въ една стая, украсена съ богати постелки, виждаме единъ човѣкъ, който никой другій нѣма бжде, но същія господарь, по имѣ *Бодинъ*. Не бѣше твърдѣ старъ, но красенъ човѣкъ, съ пріятно и смирено лице. Но въ тѣсъ минута, той ся виждаше нѣщо сѣрдитѣ, затова ся и разхождаше горѣ долу изъ стаята.— Въ същата тая стая виждаме и една господжа, облежната на единъ столъ, и твърдѣ начумерена изгледаше. А тя е *Радка* жена на Бодина. Нѣмаше по вѣче отъ 40 години, и въ младостта ся трѣбало да е била твърдѣ хубава, но и доста богата, защото не би могла безъ пари да са ожени за такъвъ богатъ и смиренъ момъкъ. А онія бракове които ся извършватъ за любовта на паритѣ, тѣ винаги биватъ свършени съ зли слѣдствія. Защото въ зиманіето, не е съществувала права природна любовъ, но частенъ интересъ.— Радка сѣдеше замисленна, лицето ѝ ся обкружаваше отъ черна коса. Образитѣ ѝ слаби и тъмни изгледахъ. Очитѣ и вѣждитѣ ѝ бѣхъ черни. Много по пріятна щеше да изгледа, ако не